

[Ove Jensen]

omstændigheder et stort ressourcespild, idet reglen om højst 20 pct. bifangster medfører, at lovlydige fiskere, der sejler ud for at fange andre fiskearter end torsk, ikke kan undgå at få store mængder af alle de torsk, som havet er fyldt med, med i nettet eller på krogene.

For at undgå bøder eller endnu strengere straf må fiskerne smide torskene over bord, inden de kommer ind til fiskerikontrollen, og det er her, det store ressourcespild fremkommer, idet størsteparten af torskene på dette tidspunkt er døde og går til spilde i havet i stedet for at blive udnyttet til menneskeføde.

Besvarelse (19/6 79):

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

De for Nordsøen og Skagerrak gældende torskestop i juni måned 1979 indførtes på baggrund af en vurdering af de i 1979 hidtil landede mængder i relation til de forventede totalkvoter for hele året i ønsket om at sikre et vist torskefiskeri også senere på året. En ophævelse af stoppet i juni vil derfor i givet fald blot medføre mangel på fangstmuligheder senere og deraf følgende yderligere stop.

Tilladelsen til 20 pct. bifangst af torsk i rødspætte- og kullerfiskeriet blev givet efter indtrængende henstilling fra Danmarks Havfiskeriforening, tiltrådt af Dansk Fiskeriforening, og repræsenterer en lempelse af de hidtil gældende regler om bifangst under stop. En yderligere lempelse ved en væsentlig forøgelse af den nævnte procent vil ligesom en ophævelse af stoppet kun kunne finde sted på bekostning af senere fangster, hvilket jeg ikke finder forsvarligt.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (8/6 79) af:

Glensgård (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at statsskattedirektoratet har forhøjet advokat Mogens Glistrups personlige indkomst for kalenderåret 1973 med 37.627 kr. i obligationsrenter og 48.243 kr. i aktiedividender, og kan ministeren bekræfte, at Mogens Glistrup ikke har været indehaver af disse obligationer og aktier?«

(Spm. nr. 1061).

Begrundelse.

Det er spørgeren bekendt, at skattemyndighederne helt og holdent tilsidesætter alle skatteretlige regler, når det drejer sig om Glistrup eller en af hans klienter, jfr. Poul Boegs bog »Justitsmordet i landsskatteretten«.

Men det forekommer alligevel spørgeren absurd, at skatteministeren tillader sine embedsmænd i statsskattedirektoratet at kræve indkomstskat af de samme obligationsrenter og aktiedividender hos to forskellige skatteydere.

Statsskattedirektoratet har så åbenlyst begået nogle fejl ved at kræve beskatning af renter og dividender, uanset at Glistrup ikke har ejet de pågældende obligationer og aktier.

Vælger skatteministeren igen den nemme udvej at undlade at besvare spørgsmålet, gør han dermed efter spørgerens opfattelse sig medskyldig i embedsmændenes korruption.

Vælger skatteministeren derimod at tage fat på sagens realiteter, vil skatteministeren sikkert få øjnene op for den besynderlige og lovstridige manipulation, som statsskattedirektoratet har rodet sig ind i.

Besvarelse (15/6 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg skal i det hele henvise til min besvarelse den 2. maj 1979 af spørgsmål nr. 865, hvor jeg meddelte spørgeren, at jeg ikke kan udtale mig om ansættelsen af den enkelte skatteydere skattepligtige indkomst.

Til *forsvarsministeren* (8/6 79) af:

Burgdorf (KF):

»Agter ministeren at lade letsindige badegæster fra ind- og udland, der har bragt sig i livsfare på specielt den sydjyske Vesterhavs-kyst, selv betale omkostningerne ved redningsaktioner fra flyvevåbnets helikoptertjeneste?«

(Spm. nr. 1062).

Begrundelse.

Den seneste tid har bragt en lang række eksempler på den utrolige letsindighed, hvormed ikke mindst tyske turister har bragt sig i livsfare ved uforsigtig og ofte ukyndig sejlads med de såkaldte windsurfing-brætter. Det samme er tilfældet med mange badegæsters